

Фармерське життя

ХАЙ ЖИВЕ ЗЛУКА ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ!

THE FARMER'S LIFE

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK VII. Ч. 25 (377). СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 1932. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JUNE 22, 1932. No. 25 (377). VOL. VIII.

ВІДЛОЖЕНО ПЛАЧЕННЯ НІМЕЦЬКИХ ПЛАТІЖІВ НА НЕОЗНАЧЕНИЙ ЧАС

З Женеві в Швайцарії сповіщено, що на нарадах представників великих держав на пропозицію британського прем'єра Бенета рішено відложити справу сплатчування німецьких воєнних відшкодувань на неозначений час. Рішення є на ділі продовженням мораторію, що її встановив американський президент Гувер перед роком, коли в Німеччині грозили фінансовий крах.

В ЯПОНІ ПІДПАЛЮЮТЬ БУДИНКИ

Донесено з Кобе, Японія, 20 червня, що там згоріло багато вартісних будинків в бізнесовій часті міста. Шкода від вогню вносить пошкодження на один мільйон енів. При гашенні вогню кілька осіб з пожежної сторожі та з поліції зазнали ушкодження. Поліція є того переконання, що вогонь був підложений. Остатки частини будинків згоріли.

ЛІГА НАЦІЙ ДУМАЄ СКЛИКАТИ СВІТОВУ ЕКОНОМІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Після доповіді з Женеві, осідка Ліги Націй, секретаріат Ліги робить приготування, щоб скликати в певдовзі світову економічну конференцію. На цій конференції мали б обговорювати пропозиції міжнародного бюро праці, щоб для усунення кризи зацяти негайно деякі роботи та будови міжнародного характеру, як наприклад, водна дорога на річці св. Лаврентія між Канадою, а Спол. Державами; будова тунелю для залізничної з'єднання з Британією до Франції похід каналу Ламанш і т. д.

ЗНЕВАЖИЛИ КОРОЛІВСЬКОГО НАМІСНИКА В ІРЛАНДІЇ

Повідомлення з Ірландії з 20 червня говорять, що уряд і приватні громадяне Ірландії зневажили британського королівського намісника губернатора Мекіла, не запросивши його на бал з нагоди ехаристичного концерту, що відбувається цього року в Ірландії і триватиме кілька днів. На концерсі були панський лейт-генерал Лаврі й йому ірландський уряд справив великий прийом. Запрошено всіх чужих представників та визначних осіб як гостей, але губернатора не запрошено і сказано, що він представляє "ворожі інтереси".

ВІННІПЕГСЬКІ РОБІТНИКИ ВИГРАЛИ СТРАЙК

Робітники страйкерів у канадській фабриці стрілової мідної ступи в Едмонтоні виграла свій страйк перед виборами. Страйк, який організували як протест проти пам'яті власника фабрики втручати їм на 10% зарплату. Страйковий комітет організації безробітних та Міжнародної Робітничої Допомоги, яка харчувала страйкери. Страйковий комітет Робітничої Ліги Єдності Цим РДЕ дала доказ, що при цьому керівництві можна втратити страйк.

Вислід манітобських виборів випав в користь ліберал-прогресистів під проводом прем'єра Брекена

Коли це пишеться, ще нема цілковитого вислідів з манітобських провінційних виборів, бо це в деяких виборчих округах не почалося остаточне голосування в двох округах виборів відбулися пізніше. Однак з тих вислідів, що відомі, вже можна зробити деякі закінчення.

Досі урядова партія Брекена під назвою ліберал-прогресистів, вибрала 33 послів на всіх 53 місця. В 3 виборчих округах кандидати цієї партії досі є на переді, але ще з деяких виборчих "полігів" нема звітів, однак можна припускати, що вони будуть вибрані. В такій випадковій урядової партії матиме 36 послів.

Консервативна партія в Манітобі втратила в цих виборах. Вона мала 11 послів і порушувала "небо й пекло" — щоб захопити владу в Манітобі. Одних страшило нескромна депортація, а других купували за гроші та за папітки й обіцяли все добре, щоб тільки дістали голоси. Однак не вдалося. З 48 кандидатів консерватисти вибрали досі напевно тільки 8 а в двох округах по день 20 червня консервативні кандидати мали деяку більшість, однак це відомо, чи за-

СПРАВА ЗАСУДЖЕННЯ НА ДЕПОРТАЦІЮ ПЕРЕД НАЙВИЩИМ СУДОМ КАНАДИ

Канадська Робітничка Оборонна Ліга повідомляє, що справа засудження в Галіфаксі на депортацію до фашистських країн Європи робітників опинилася перед найвищим судом Канади. Останнє слово в цій справі має міністер іміграції Гордон.

З кожної місцевості треба запротестувати проти депортації цих робітників, бо навіть уговорили злочинців, щоб вони, згодом тільки вийдуть на свободу, а в цей випадок приваля люде вночі з ліжка, вивели потайки до Галіфаксу і аж там при закритих дверях судять їх на депортацію, нечуже найбільших злочинців.

ЗВОРОТ У ФРАНЦУЗЬКІЙ ПОЛІТИЦІ

Як повідомляють з Парижа 20-го червня, націоналістичні французькі часописи атакують дуже нововибраного прем'єра Ерію, що він в закордонній політиці пішов на сторону Британії. Уміркована та ліва преса пошрає політику нового французького уряду. Ця політика є не натискати на Німеччину за великі воєнні відшкодування та не доводити цим в Німеччині до обурення на против Франції та до радикалізації мас через стягання воєнних догів. Ерію готов подарувати Німеччині частку відшкодувань або й всі, якщо Британія та Сполучені Держави подарують Франції те, що вона їм завинила через війну.

4.000 ІТАЛІАНЦІВ У ИОРКУ ДОМАГАЮТЬСЯ РЕЛІФУ.

4.000 Італійців в Нью-Йорку, Сполучені Держави, 18 червня. Нью-Йоркські італійці закликали свої міждержавні пенсіонерські та студентські комітети, які збираються між ними бують, а всі разом об'єдналися, щоб дістати допомогу, бо через загальне безробіття вони страждають змозгу заробити на життя в ресторанах, працюючи т. д.

ВІКНИЦІ ФАШІСТІВ З СОЮМУ В КАВАРІ.

Монашком, Каварі, 18 червня. Тут виконано в баварському союму кількох послів фашистів, які прийшли на засідання в фашистських односторонніх. Голова союму закликає, що нічого не може зробити в односторонній копі ці послі поміж цього

ЧЕРВОНІ КИТАЙСЬКІ АРМІЇ ЙДУТЬ ПОСТІЙНО ПОБІДНО ВПЕРЕД

З уривкових вістей, які час від часу появляються в американських та британських часописах, можна бачити, що радянська система в китайських провінціях Аньвей і Гоней поширюється з кожним днем. Майже ціла провінція Аньвей знаходиться вже під правлінням китайських рад робітників і селян, а більша частина провінції Гоней є вже також в їхніх руках. Кілька інших провінцій було вже раніше під зарядом рад. Приблизно 90 до 100 мільйонів китайського населення знаходиться вже під владою рад, які стоять під проводом Комуністичної Партії Китаю.

ВОЄННА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПРАЦЮЄ СТАЛО

Та американські за б з половиною мільйона доларів. Ці числа доказують, що робітничо-фармерська преса в цілому світі вже від повного часу говорила, що хоч всім промисловості зарплатять роботу, воєнна промисловість не устает, а працює на дві шифти, бо світові імперіалісти готуються до нової війни.

НАРАДИ ЧОТИРОХ ПРЕМ'ЄРІВ В РІДЖАЙНІ В СПРАВІ ІМПЕРІАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Ріджайн, 20 червня. Тут розпочалися наради чотирох прем'єрів західних чотирох провінцій — трох стенових і Б. К. — щоб прийти до заключення, які домагання подати урядові Бенета для предлодження на імперіальній конференції в Оттаві, що зачнуться 21 липня. Прем'єри трох стенових провінцій, Манитоби, Саскечевану й Альберти, домагатимуться від уряду Бенета, щоб він старався зробити з Британією такий договір, щоб вона брала більше рільничих продуктів з цих стенових провінцій, а прем'єр Бритії Колдвеллі домагається, щоб Бенет виторгував в британських представників більший ринок на деревні матеріали з Б. К.

БЕНЕТ МУСІВ ПРОДОВЖИТИ БОНУС НА 2 ТИЖНІ

Міністер торгівлі й промислу Стівенс заявив, що уряд Бенета захищався це надбідним фармерами і продовжив термін виплатування бонусу від кожного бушеля пшениці на два тижні. До кінця червня.

Тимчасом це не є ніяке милосердя, а пряма честий розрадунок. В Манітобі були видані бонусу манітобським фермерам перед самим вибором. А даний, як фермери почули, що бонусу не буде, зачали протестувати та вибори в Манітобі примусили уряд Бенета, що продовжив бонус. Тепер треба протестувати, щоб він дав його ще й на два тижні.

ЦЕНЗУРА В МАНДЖУРІЇ

Японська влада в Манчжурії зачала гостру цензуру на рух своїх військ зловж радянського кордону, але поміж того відомо, що рух цей відбувається й щораз більше японського війська знаходиться в Манчжурії.

Товариші! Відновляйте передплату на "Фарм. Життя"!

ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ ЯПОНІЇ

СТАТТЯ ЦЯ БУЛА НАПИСАНА ЩЕ ДО ВІСТІВКА МІЛІТАРИСТАМИ ПРЕДСТАВИТЕЛЕМ ІНУКАІ.

Сучасною Японією керують мілітаристичні й капіталістичні класи. З часу манджурської авантюри й шахрайських подій вплив мілітаристичної класи ще посилюється. Війна в Китаї й Маньчжурії ще поглибила кризу, яку давно вже охопила Японія. Фінансовий магнат Міцуї хотів повернути собі величезні втрати, яких він зазнав наслідком скасування золотого стандарту в Англії. За допомогою мілітаристів він примусив кабінет Вакацукі піти у відставку і дати місце урядові Інукаї, який складається з ультра-мілітаристів, як от Кізабуро Сузукі, — крайній японський реакціонер, міністер внутрішніх справ, і востаннє міністер Аракі — охочий на війну.

Мілітаристи й капіталісти хотіли зробити державний переворот вбивством міністрів уряду Вакацукі, захопленням головної поліцейської управи, державного банку та інших установ і запровадженням воєнного стану в усій країні. Пляму цих ім не пощадило здійснення, але в наслідок манджурських подій вони без перевороту скинули уряд Вакацукі й встановили його фашистський урядом Інукаї й дали можливість концернові Міцуї через заборону вивозу золота «заробити» чимало десятків мільйонів ен.

Саме в діяльності концерну Міцуї й фашистських організацій лежить секрет того «успіху», що його домогів уряд Інукаї на останніх виборах, коли він одержав абсолютну більшість в 304 мандати проти 145 мандатів партії Мінсейто. В Японії партія, що стоїть біля влади, завжди має можливість одержати більшість мандатів на виборах, бо урядові партіям забезпечено підтримку всієї бюрократії, особливо поліції і місцевих представників влади.

Фінансовий стан Японії при урядові Інукаї різко гіршає: зовнішня торгівля дуже підупала, особливо експорт, ціни підвищилися, зменшення продукції пішло ще швидшим темпами, що призвело до дальшого зменшення зарплати, масових звільнень і збільшення безробіття, до ще більших злиднів і голоду серед робітників, не кажучи вже про масовий голод серед селян в північно-східній частині Гоншу й Гокаїдо.

Як же поведуться в нинішній ситуації японські політичні партії? Урядова партія Сейюкай, і «опозиційна» партія Мінсейто дружною голосують за величезні кредити урядові на війну в Китаї, спочатку 67 мільйонів ен, а потім на надзвичайній сесії парламенту — 147 мільйонів ен. Обидві партії, Сейюкай, і Мінсейто, однаково мріють про люті фінансово-капітальні ризиків і ризиків тільки трестами, на утримання яких вони перебудували Міцуї підтримку Сейюкай в той час як його конкурент Міцуї підтримує Мінсейто. Проте, однаково експлуатувати країну і робітників, обидві партії все ж таки різняться в своїй фінансовій і зовнішній політиці, особливо в китайському питанні.

Традиційною політикою Сейюкай є політика фінансово-капітальні ризиків, а щодо Китаю — пайгарейнийша, так звані «позитивна» політика. Уряд Інукаї відзначив своє відношення до влади скасуванням золотого стандарту й відходом на Шангаї. А партія Мінсейто провадить практику абереженням до золотого стандарту й «вирної» колонізацій Китаю, що протіє не задоволює урядові Вакацукі захопити Маньчжурію.

Крім цих двох партій, в Японії є ще великі партії, що намагаються співіграти на пролетарській масі, а саме: Шамінто (соціал-фашисти), «пролетарсько-масова партія», «соціалістично-фашистська партія Сейсанто», а також нещодавно організована Ніпон Кокумін Шакаїто (японська націонал-соціалістична партія). Ця остання є партія відсталих робітників, ренегатів, жовтих професійних лідерів, і частини професійної інтелігенції. Як Сейсанто, так і Ніпон Кокумін Шакаїто є монархічні й ультра-націоналістичні організації, які намагаються обдурити робітників «соціалістичною» висівкою: «радикальними гаслами як от: «геть націоналізм», «націоналістичне керування підприємствами державного значіння і фінансовими органами», «націоналізація основних галузів промисловості», тощо.

Базою партії Сейсанто є куркулі, колишні солдати і дірбні міська буржуазія. Головною її роботою є військова пропаганда, страйколомство і захист якоточітні, на чій землях стався кривавий конфлікт з орендариєм в сичі лоточного року.

Характер і політика правих і «лівої» соціал-фашистських партій яскраво виявилися під час манджурських і шангаїських подій. І Шакаї-Міншутто, і Тайшутто, тобто «ліві» і праві соціал-фашисти, цілком підтримують війну в Маньчжурії і Китаї. Праві отверто, а «ліві» мовчазно підтримують готування інтервенції проти СРСР.

Партія Шамінто, цей найбільшій ворог пролетарського руху, ухвалила 23 листопада 1931 року таку резолюцію в манджурському питанні:

«Ми дуже жалкуємо, що манджурське і монгольське питання спричинили до сучасного конфлікту між Японією та Китаєм. Відповідальність за це треба покласти на непростимі пропаганду китайських мілітаристів та на коректну буржуазну зовнішню політику і зокрема манджурську політику нашого уряду.

2) Ми відкидаємо буржуазний контроль над Маньчжурією й Монголією і вважаємо, що лише організація об'єднаного економічного організму може радикально розв'язати цю проблему в інтересах японських та китайських мас Маньчжурії й Монголії.

Як ця резолюція показує, її складає під ідеологічним впливом Акамацу, генерально секретаря Шакаї-Міншутто, «геретика» цієї партії, який зробив швидкий поворот до отвертого фашизму. Акамацу брав активну участь в недавній спробі фашистського перевороту і провадив агітацію серед робітників за підтримку цього перевороту.

Японська компартія з початку манджурських подій розсердилася всі свої сили на анти-воєнний пропаганді, організації антивоєнних демонстрацій пошпиренні відповідної літератури тощо. Партія провадила правильну лінійську лінію в цій роботі. Японський комсомол також виявив велику активність в організації антивоєнних демонстрацій і антивоєнної пропаганди серед молодих робітників. Партія доводилося провадити енергійну боротьбу проти соціал-фашистських переступів, ренегатів і опортуністичної опозиції.

Не звачуючи на люті репресії, тортури, білий терор, фашистські насильства і закон про смертну кару за комуністичну діяльність, комуністичний рух зростає і шириться по усій країні. Акамацу і його соціал-демократична партія переходять до отвертого фашизму і намагаються себе «націоналістичними». Вони лютю атакують компартію і оглоблюють марксистів на «японію». Про СРСР вони говорять, що це «країна капітала націоналістичного революційного й що будинки

тиво соціалізму в СРСР є націоналістичний рух. Так соціалісти прагнуть обдурити трудящі маси і полегшити своїй буржуазній організації антирадянський інтервенції.

Зовні може здаватися, що з часів манджурських подій реакційний шторм бунує по всій Японії, чим не може зупинити його. Але насправді реакційні сили Японії мають свої межі. Уряд Інукаї прийшов до влади, щоб врятувати концерн Міцуї від великих втрат в наслідок скасування золотого стандарту в Англії. Міністер фінансів уряду Вакацукі не хотів користися фінансовому магнатові Міцуї і його було вбито. Міцуї своєю чергою був цілком безсилій перед мілітаристичною класою. Але індивідуальний мілітаризм не може примусити японських трудящих бути покорилим гарцуним м'ясом і сіллі коритися своїм командирам. Повстання й заколати в японському війську в Шангаї, випадки відмови японських салдат воювати проти китайського народу — факти, нечувачі в історії сучасної Японії. Хоч би як лю-

Сен Катаяма.

ПОСТАНОВА ЦВК І РАДНАРКОМУ СРСР ПРО ПРИВАТНУ ТОРГОВЛЮ

Щоб сприяти колгоспам, колгоспникам та одноосібним трудящим селянам в справі розгортання торгової продукції свого сільсько-господарського виробництва на основі постанов ЦВК СРСР і ЦК ВКП(б) від 6-го та 10-го травня 1932 року, Центрального Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів Союзу РСР ухвалили:

1. Скасувати всі німіші, які стосуються до збори з торговлі колгоспів, колгоспників і одноосібних трудящих селян продуктів свого сільсько-господарського виробництва на базарах, майданках, станах, заїзничих, пристанях (хліб, м'ясо, птиця, яєця, молочні продукти, городина, садівина і т. ін.).
2. Щоб тримати базари в чистоті і на покритті витратів на прибирання базарів допустити встановлення місцевого разового збору при чому цей збір не повинен перевищувати за день торговлі: з воу — карбованці, при торговлі з рук на рундуках тощо 20 копійок, з голови великої худоби 1 карбованець, і з голови дрібної худоби — 50 копійок.
3. Заборонити стягати місцевий разовий збір з торговлі з рук птицею, яєцями, молоком, маслом, сиром з колгоспників і одноосібних трудящих селян.
4. Заборонити місцеві ради максималі зменшити ставки оренди пачетів за приміщення, що стягається з колгоспників, крамничів.
5. Встановити, що на придбання колгоспів і колгоспників з їх продуктів на ринку продуктів свого сільсько-господарського виробництва не наладається сільсько-господарський податок.
6. Встановити, що придбання трудових одноосібних господарств від продажу на ринку продуктів свого сільсько-господарського виробництва плагають наладанню сільсько-господарського податку розміром не більше 30 відсотків прибутків з торговлі, відносно змінний арт. 50 положення про сільсько-господарський податок на 1932 р.

СРСР ВІД 1920 ДО 1932 РОКУ

Герберт Велз (англійський буржуазний письменник) сидів в кабінеті голови Раднаркому В. Леніна. Був 1920, рижий, неовогоршений кіч. Наступав Врангель, бандитські зграї роїлись у лісах, насувался голод.

Герберт Велз запитав Леніна про Росію, про революцію, про майбутнє. Уліч дивився на «фізіономію» і «мінацію». І головною «Книгата» була «Вітчизна» і «Вітчизна». Чотири його не крутили, він сидів на дурному, без мети, розширювати ме долеві блага. Уліч говорив про революцію, про Росію, про цілковиту реконструкцію, про повну індустріальний гідно, електрифікацію, про соціалізм. Герберт Велз приходив до себе в готель і записав:

тувала японська реакція, вона не зможе стримати дальшу радикалізацію трудящих мас, дальше зростання революційного руху.

Недавно викрита організація Кецу-Мей-Дан («ті, що не бачать смерті») зовні якої були членство токійського й кіотського університетів, вбило смертю Інуї (міністра фінансів уряді Вакацукі) і одного з керівників банку Мімуї — Дана. Партія Кецу-Мей-Дан — це банда вбивць, яких підтримують найбільшові представники армії і флоту. Діяльність цієї банди, яка планує фашистський переворот через вбивства політичних супротивників, свідчить про розклад сил японської реакції. Цей розклад і невпинне загострення кризи відкривають перед компартією й революційними профспілками перспективу швидкого поширення свого впливу на маси. Поступово японський пролетаріат дедалі більше стає гегемоном революційного руху, прагнучи створити сучасну імперіалістичну війну на війну громадянську, висовуючи гасло оборони СРСР і китайських рад. Японський пролетаріат зуміє виконати свою історичну місію і перетворити Японію імперією і фінансовою олігархією на Японію радянську.

Сен Катаяма.

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ РАД. СОЮЗУ

Харківський Турбо-генераторний завод — це чотири Дніпрельстани.

Про зріст електрифікації Радянського Союзу говорять цифри:

В році:	Продукція електрики
1913	780 тисяч
1929	2 міль. 100 "
1930	3 " 900 "
1931	2 " 967 "

В 1932 р. буде 5 мільйонів 467 тисяч кіловатів. Союз має десяте місце у світовій продукції електрики. Зкінцем лютого займе третє місце перед Рад. Союзом буде стояти тільки Америка й Німеччина.

В. Ленін сказав: «Тільки тоді, коли країну буде електрифіковано, коли під промисловість, сільське господарство і транспорт буде підведено технічну базу сучасної великої промисловості, тільки тоді ми переможемо остаточно».

Радянський Союз здійснив цю вказівку. Дня 1 травня 1932 р. закінчено в Харкові будівництво турбогенераторного заводу.

Збудування турбогенераторного заводу — величезний висок економічної незалежності СРСР. Побудовано турбогенераторний завод випереджає Америку, з її світовою фірмою «Дженерал-Електрик». Збудуванням ХТГЗ викреслено з імпорту 40 мільйонів доларів.

ХТГЗ — це техніко-економічний виклик захардонці. За американським проектом завод мали будувати з залізних конструкцій, а за радянським проектом, замість заліза взято залозо-бетон. А це означає заощадження 12,000 тонн заліза. За своїм розміром ХТГЗ перебільшує набагато будинок Держпромисловості, являючись найбільшим спорудженням в цілому Союзі (88 метрів заввишки, 361 метр завдовжки, 32 метри завширшки і 1 мільйон кубометрів в об'ємі).

Продукцією ХТГЗ будуть найпотужніші турбогенератори від 50 тисяч до 200 тисяч кіловат.

Програма ХТГЗ на 1933 рік

1,500,000 кіловат надпотужних турбогенераторів. Це 25 Волхівських гідростанцій. 1935 р. завод дасть 2,300,000 кіловат, тобто чотири Дніпрельстани.

Останнього року другої п'ятирічки турбогенераторний завод дасть 66 процент всієї потреби Союзу на турбогенератори.

Харківський турбогенераторний завод відиграє вирішуну роллю в створенні потужної енергетичної бази для всіх галузей народнього господарства СРСР.

Одна з радянських газет друкує розмову дівчини й хлопця, робітників-штурмовиків турбогенераторного заводу:

— Ти пригадуєш, як Винниченко намагався розв'язати соціальні проблеми шляхом технічної революції? — Це за допомогою «Соцялної машини»? — Так. Машинна перетворює траву на фіялково-золотавий хліб. Технічний винахід і все. «Рай на землі» встановлено. Який безглуздий рецепт соціального ладу.

Дівчині не треба доводити, що лише після соціалістичної революції техніка вирішує все. — Винниченко буржуазний химерник — говорить вона. — Навіщо нам утопічна соняшня машина, що робить хліб. Наш хліб ростиме за допомогою трактора, комбайна, сіялки.

Що ваша соняшня машина порівняно з цим заводом, де вироблятимуть електричні сонця й найменше сонце — 50,000 кіловат.

Слово забирає хлопець. — 1933 року турбогенераторів на 1,500,000 кіловат, а 1935 року 2,300,000.

А навіть за часів «просперити» американський турбогенераторний завод «Дженерал-Електрик Компані» випускав всього щорічно турбогенераторів потужності на 1 мільйон кіловат.

І штурмовики замовили, залявшися працею.

РЕСПУБЛІКАНЦІ НОМІНУВАЛИ ГУВЕРА ЗНОВ НА ПРЕЗИДЕНТА

Шікаго 17 червня. — На республіканській конвенції, що скінчилася тут сьогодні, номіновано кандидата на президента й його заступника дотеперішнього президента Герберта Гувера та дотеперішнього заступника Кортиса. Конвенція прийняла майже таку саму програму, як прийняла перед чотирма роками, коли номіновано теперішнього президента перший раз кандидатом на президентське крісло. Зміна є тільки відносно прогібіції. Республіканська партія заявила за деякими змінами в законі про прогібіцію. Поодинокі стейтти мали б перевести в себе головні алкогольничі напиктів і як далеко вони цього хотять.

Справою безробіття, яка є найпекучіша, справою занепаду банкрутства фермерів, конвенція цілком не займалася і в цих справах вона нічого не вирішила, але збрала питання прогібіції найголовнішим питанням, щоб відвернути увагу нас від капіталістичної кризи.

Справою безробіття, яка є найпекучіша, справою занепаду банкрутства фермерів, конвенція цілком не займалася і в цих справах вона нічого не вирішила, але збрала питання прогібіції найголовнішим питанням, щоб відвернути увагу нас від капіталістичної кризи.

ПРАЧКА ЗА ПОЛЬСЬКИЙ КОРИДОР

Стало відомо, що Польща робила всякі приготування ще на 1 травня, щоб захопити німецьке місто Данціг, що лежить при кінці так званого польського коридора. Це є смуга східної Прусії, що Ліга Націй під патиском Франції відібрала від Німеччини та дала Польщі. Польща паромаднала коло Данцігу військові кораблі, але в справу вмішалася Франція і Британія та сказали, щоб Польща не важдалася викликати бучі. Вміжчасі Німеччина дала до зрозуміння, що ніяк не дозволить на посягнення рукою по Данціг.

КЛОПОТИ В ПРОВІНЦІОНАЛЬНІЙ ВІЗНИЦІ МАНІТОБИ

Дивні часи настають для буржуазії. Як доносять англійські часописи з Вінніпегу в провінційній манітобській візничці в Гедінглі «поширився комунізм». Сотня в'язнів відмовилася в четвер 16 червня вийти з камер на роботу за це, що управа візничці перестала давати в середі й четвер чай, а давала тільки саму воду. Замість полішити положення в'язнів по цим протесті, управа візничці казала замкнути всім провідників в темні камери на хлібі й воді та забрали їм сінишки й накривала.

Безсумнівно, що таке поступовани виклике в в'язні тільки огірчення до заряду візничці та до цієї системи, яка вперд робить в людях злочинців, а одна карає їх голодом.

ДЕМОНСТРАЦІЯ КОМУНІСТІВ У ЛЬВОВІ

Львівська преса доносить: 22 травня урядили львівські комунисти на гетьманських валах біля пам'ятника Собеського дорноче зібрання. На валах була бізня скількість будівельних робітників (багато страйкують) та в'язників деревного й дротих промислів. Один комуніст завівся на дротях і закричав. Між зібраними розпалося комуністичні летючки. Поліція розігнала демонстрантів.

ГОЛОДНІ ШТУРМУЮТЬ БУРЖУАЗНІ КВАРТАЛИ

В Гамбургу. Дюсельдорфі, Бармені і Дортмунді відбувалися 26 травня голодні демонстрації безробітних. В Гамбургу демонстрації тривають уже другий день, 15 демонстрантів і одого поліцай поранено.

СТРІЛИ ОФІЦЕРА

В Гродні офіцер Дзеральтовський застрів на вулиці під-офіцера Новаковського за те, що не салютував і не хотів дати себе арештувати.

МОРЯКИ ПАРОПЛАВУ «СОВЕТСКАЯ НЕФТЬ» ЗАСЛУЖИЛИ ВІЧНОЇ СЛАВИ

Київ, 27 травня. — В розмові з кореспондентом РТАУ, американський журналіст, видатний діяч «Американського Червоного Хреста», що подорожує по Європі і був на загибному пароплаві «Жорж Філіпар», провід. Мармель заявив: «Кожний з пасажирів зберіг завжди вдячність і краці спогоди про той ліндерський героїзм, самовідданість, які виявили моряки радянського пароплава «Советская нефть» ригучим пасажирів, насамперед жінок і дітей, в надзвичайно важких і неймовірних складних умовинах. Радянські моряки під час рятувачі пасажирів виявили себе не тільки як справжні герої, але й показали винятково високої якості дисципліну, свідомість і правді людське ставлення до стражданих пасажирів пароплава «Жорж Філіпар». Моряки пароплава «Советская нефть» заслужили вічної слави, як свого часу, команди «Красіна» й «Малігін».

Умовинах. Радянські моряки під час рятувачі пасажирів виявили себе не тільки як справжні герої, але й показали винятково високої якості дисципліну, свідомість і правді людське ставлення до стражданих пасажирів пароплава «Жорж Філіпар». Моряки пароплава «Советская нефть» заслужили вічної слави, як свого часу, команди «Красіна» й «Малігін».

ЩОДЕННЕ ЖИТТЯ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Відомий український письменник і публіцист Еміль Людвіг оголосив в закордонній пресі свої враження з перебування в Радянському Союзі.

Відомий український письменник і публіцист Еміль Людвіг оголосив в закордонній пресі свої враження з перебування в Радянському Союзі.

Оголошеною кілька фрагментів із есею Е. Людвіга: «Незвичайною фреквенцією вітаються в Рад. Союзі поперед усього харчені крамничі, які постійно є переповнені. Проте, мушу признати, що в нинішньому Рад. Союзі я бачив більші хвості перед кінами і театрами, ніж перед харчевими крамничими».

«В трамваї йдуть молоді люди, блді й перетомлені, йдуть із фабрик після праці. Проте, вони не дармують. У всіх бачу якесь апатичі, якесь кинжешче. Члві хвилі довідують про них студіюють лекції фізики».

«Передні лавки в трамваї зарезервовані для жінок і дітей».

«Якщо до трамваєвого возу входить генерал (його пізнати по червоних вилогах плаща) — на випадок приєднотності червоноармійців, цей останній не встает і не відступає місця. Подорожувати його, й ніщо бачити».

«Хочеться спитати: Що поробляє тепер наш Герберт Велз».

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED. A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00
 Адреса:
FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЧИ ПОДУМАЛИ ВИ ПРО СВОЮ ПРЕСУ?

Господарська криза не усувається помімо запевнюван, що ми вже досягнули дна кризи. Де це дно, що воно ще далеко. Адже нема вигляду на зміни в положенні ринкових цін на фермерські продукти. Нема також найменшого вигляду, щоби де отворилися які роботи та щоб зменшилася безробіття.

Навпаки, є різні показники, які говорять нам, що ціни на фермерські продукти впадуть ще більше, як впади зараз, а безробіття ще збільшиться. Адже нема вже на світі ринків на всікі товари. Нема пошук на них. Нема грошей в зuboжіло-го населення міст і сіл купувати ці товари.

Не тільки закордонні ринки зникають та меншають, але внутрішні, такі свої канадські, стають щораз менші. Широки маси канадських робітників і фермерів не в силі купувати ніяких товарів. Бо нема в них грошей. Нема праці, нема цін на їхні продукти.

Значить, положення працюючої класи буде погіршуватися, а не поліпшуватися. Буржуазія буде щораз більше старатися скинути та зіпхати весь тягар кризи на плечі робітників-в містах та фермерів на фермах. Підуть щораз більш атаки на життєвий рівень фермерів і робітників. Вони будуть мусити оборонятися щораз більше перед тими атаками і в цій самообороні треба їм буде випробувати й завзятого провідника й організатора та учителя — преси!

Фармер, що думає про пресу, як про щось маловажне, не усвідомляє собі критичного положення своєї класи й само-го себе. Він не думає, що як буде добрий врожай, не буде місяця на нього на світових ринках і ціни підуть в низ, а як не буде врожаю, так він далі не мав би що продати і такі був би в безвихідному положенні. Отже з врожаєм, чи без нього, нема ніяких виглядів на поліпшення фермерського положення.

Зміна на ліпше можлива буде тільки через повну реорганізацію, через цікавиту перебудову рільництва. А така перебудова не можлива, як довго влада є в руках буржуазії з банкірами і фабрикантами на чолі. Значить, тільки з усуненням влади банкірів і фабрикантів, з перебранням цієї влади в руки робітників і фермерів незалежників, можливо буде зробити цю перебудову. Капіталізм не в силі перебудувати рільництво в Канаді, як не в силі він переорганізувати промислу в Канаді та дати заняття безробітним.

Щоби врятувати свої зникаючі зискі буржуазія буде накласти через свої уряди щораз то більш податки та інші тягари на працюючу класу, на фермерів і на робітників. Фермері й робітники мусять об'єднуватися, гуртуватися, організуватися, щоби не дати звалити на свої плечі цих всіх тягарів. Навпаки, вони домагатимуться сповнити деякі слушні домагання для себе. Це призведе до сутюжок, конфліктів, тертя, або, як говориться коротко, до загострення боротьби між цими двома класами — буржуазією і працюючими.

В цій класовій боротьбі буржуазія нині є горою, бо вона має сильну свою пресу, яка вмовляє буржуазію і гуртує до оборони її інтересів. Буржуазна преса вмовляє тих членів працюючої класи, які її читають, щоби не парікали, не злосудили, не гнівалися, не ворушилися та не бунтувалися, але терпіли, робили більше, щадили більше та стискали напак на полісі, а криза сама собою скінчиться. Це є свідомо несправда, яка служить до затуманювання працюючих. Проти цього затуманювання працююча класа мусить поставити свою власну класову пресу, яка розкриватиме цю неправду, це затуманювання й вказувати, що виходом з кризи є перебрання контролю країни в руки працюючих. Іншого виходу нема.

Для цього об'єднати той фармер, що уважає себе за більш освідомленого від другого, що розуміє це змагання двох класів на контроль над Канадою, буде всіми силами будувати свою пресу. Буде старатися перше вирівняти свою зацікавленість всіми способами, буде сплачувати малими сумками, але щоби лиші сплатити, далі, буде читати часопис іншим та переконувати їх, що й вони, як члени працюючої класи, повинні стати передплатниками. Врешті, він свідомий цього, що його часопис не може лиші вдержатися серед інших класів капіталістичних умовин з самою тільки передплатою й тому такий читач зробить все можливе, щоб придбати це пресового фонду на свій часопис на пресу працюючих взагалі.

Такий читач показує, що він це даром передплачував і читав свій часопис через кілька років. Читачу, чи ви також є таким читачем? Чи не варто вирішити бути одним з борців за слушний права на власну пресу, щоби дати їй змогу поширитися та ширити свої погляди, погляди працюючих?

Якщо ви це не могли чи заважали зробити що для своєї преси, щоби у вас не переводилися добре пресова кампанія в травні через нести чи через завади, так ніколи не є за ніщо виправити це й зробити дещо для преси тепер.

Майже нема околиці, щоби в ній не робили це й сьогодні забав з мулякою, татцями, перекускою, а навіть з паншкками. Значить, що це й сьогодні можна встроїти якийсь підприємство й на фермах і дохід з нього посвятити на свою пресу. Зробіть це товариші й товаришки. Мешче зробіть за допомогою родичів, бо ціні не дора на це, але будьте обачні на пресу, щоби при її допомозі обговорити часом домагання та не журитися стільки щодешнім життям.

Збудуємо вперед масову класову свідомість, перетворимо цю свідомість теперішній нерозумний і несправедливий суцільний лад, лад капіталістичний, на інший, на розумніший, сильніший, лад, лад соціалістичний, а тоді будемо могли бавитися дійсно безпечною працею і одержання від держави, від цілого працюючого загалу, який буде тоді державою.

ДОКАЗИ КАНАДСЬКОЇ "СВОБОДИ"

Багато говориться, що в Канаді існує свобода. Навіть деякі українські підлизники говорять, що українці не повинні протестувати проти визиску та вкорочування прав працюючого населення, бо ця країна прийняла нас до себе й за це ми повинні вдячно мовчати та більше працювати, молитися і на боже давати.

- Та пригляньмося фактам. Що говорять факти? Чи є в Канаді свобода, чи ні? Чи є свобода слова, поглядів, переконань, організації і т. д.
- Після виказу спорядженого Канадською Робітничою Оборонною Лігою за 6 місяців цього року було в Канаді:
- 456 арештів робітників за діяльність для працюючої класи.
 - 132 засуджених з повищих арештованих за цю діяльність.
 - 73 роки в в'язниці мають ці засуджені відсидіти разом.
 - 106 наскоків зробила поліція на дома робітників.
 - 125 робітників було побитих і пораниених поліцією.
 - 65 арештів в салях та на дворі розбила поліція.
 - 55 робітників віддепортовано за класову діяльність.
 - 49 робітників очікує депортації в арештах.
 - 100 робітників знаходяться зараз в в'язницях Канади за діяльність в робітничій рухові.
- Чи треба фашистської Італії або Польщі або Угорщини? Ні. Це в "демократичній" Канаді, де є "свобода слова, поглядів, преси, стоваришення"!

Так — є, тільки не для класово свідомих робітників, що мають відвагу говорити правду та критикувати всікі надужиття й злочини над працюючими. Робіть собі сто мітінгів, майте сто організацій, тільки не говоріть правди. Говоріть на тих мітінгах найбільшу неправду, брехню, сійте блахманами на ліво й право, обіщайте рай на землі, а царство небесне за хмарами, ніхто вам словечка не скаже, але скажіть слово правди, поясніть, як відбувається визисок, як капіталісти контролюють уряди, як буржуазні школи, часописи, театр, церкви, ведуть пропаганду, явно й отверто або тайно для пануючої класи, так зараз вам закнуться, що ви сієте класову ненависть та підбурюєте людей до бунту і т. д. і за це вас замкнуть.

Отже ще раз, є свобода в Канаді, чи нема? Є для тих, хто вміє туманити народ праці, а нема для тих, хто хоче тому народові отворити очі та організувати його до боротьби з неправдою і несправедливістю.

Якщо була б свобода, так вільно було б говорити всікі погляди та критикувати уряди. Тоді хай весь народ самі судили б, чи промовець говорить добре чи зле. Якщо він говорить зле, воно між народом не прийметься. Якщо його думки є здорові, добрі, так хай буржуазні уряди ще раз-стільки людей замкнуть, віддепортують, засудять, побють й покалічать, ці думки поширяться. І чим більше буде буржуазна влада засто-сувати терор до народних мас, чим більше буде поліція розбивати мітінги, арештувати, а панські суди засуджувати на в'язницю чи на депортацію, тим скорше рух працюючих поширяться. Мучеництво за ідеї, за погляди, за думку завжди сприяло, що ці ідеї, думки, погляди більше й більше ширяться.

Ширяться й в кінці побіждали. На місце кожної жертви терору стають нові борці за волю для працюючих мас.

БУДУЙМО НАШУ МАТІРНУ ОРГАНІЗАЦІЮ

Матірню організацію, що вродила всі інші масові організації між працюючими українцями в Канаді, було без сумніву Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, або, як зведе в скороченню, ТУРФДім.

Як би не ТУРФДім, не було б сьогодні ці преси, ні Жінсекції ТУРФДіма, ні Секції Молоді, ні Робітничого Запомогового Товариства, ні ТОДОВИРНАЗУ, ні інших наших масових організацій. Навіть Фармерс Юніті Ліг, що заснована говорячи по англійськи фермерами при допомозі часопису "Форов", це була б поширена так між українськими незалежними фермерами, як вона зараз є поширена завдяки існуванню ТУРФДіма та преси, що ТУРФДім будував при допомозі свого членства.

А вже ніяк фермері не були б мали своєї власної газети "Фармерського Життя", якщо не було б освітньо-культурної організації ТУРФДіма. Тільки завдяки цій організації, що об'єднала свідоміших фермерів разом з робітниками, є сьогодні часопис "Фармерське Життя", яке освідомляє й гуртує щораз ширше й ширше незалежних фермерів. Для цього всі незалежні фермерські організації були ввійшли в ТУРФДім, творити відділи ТУРФДіма та поширяти цю організацію всіми силами.

ЩЕ ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ РОЗБРОЄННЯ

Коли це пишеться, в Женеві, Швейцарія, засідає ще конференція для обговорення справи розбрюєння. Її комісія сидить в Женеві ще від березня, але досі нічого не вирішила, ніде ніякої постанови відносно розбрюєння не винесла.

В половині червня, щоб ругувати цю конференцію від цілковитого фіска, до Женеві прибув президент національного уряду Британії МакДоналд та йогої президент Франції Еріо. Вони мали б обжити хоч дещо ці наради про розбрюєння. Але вони це не встигли заговорити, як вони туди приїшли. Але вони так вивпадка є добрий розумована, розв'язана, що немає виглядів, щоби їм промочити чи пропонувати мали який устрій, бо конференція стрінула з великими трудностями.

Ці труднощі є — ну, хож би, як не Радянський Союз! Він обстоєно німецьку пропозицію разом з італійським представителем, що розбрюєння має йти після застереження верзальського договору, яким розбрюєно Німеччину й в якому скаси Франція, Британія, Італія та Японія й США. Держави.

Німецька делегація на конференції розбрюєння домагала Радянська делегація підтримку німецької пропозиції. Італія також Франція вважає, що це зупинити розбрюєння й тому в цій конференції панує "несиметричний розбрюєння", як висказують-

ся кореспонденти буржуазної преси.

А через непорозуміння на цій конференції розбрюєння є в цілім капіталістичнім світі велика непевність. Є обаво нової війни. І це впливає на дальше поглиблювання господарської кризи. Капіталісти не хочуть зачинати ніяких робіт, будови, тощо. І так тягнеться ця криза з дня на день, а капіталістичні "знайоки та мужі довіря" тратять голову і не можуть знайти ніякого виходу. Розраховують ще на війну, але Радянський Союз зробить все можливе, щоби не допустити до війни. А якщо державам приїде кінець з їхньою гнилою капіталістичною системою та їхнім безголовам.

Працюючі маси, покищо, повинні всіми силами організуватися, об'єднатися й гуртуватися в свої класові організації, щоби в цім безголовою понести як найменше шкоди й дістати владу в свої руки.

КОНГРЕС ВЕЛИКОГО ЗНАЧІННЯ

У всіх частинах країни зараз провадяться приготування до великого значіння події для робітництва Канади, до Першого Всекаревого Конгресу Воркерс Юніті Ліг. Цей конгрес відбувається зараз же по закінченні Робітничої Економічної Конференції й визначить лінію та зміцнить організаційну зброю для майбутньої боротьби канадського робітництва в конкретніших і рішучіших формах, як це можливо зробити для Робітничої Економічної Конференції.

Робітнича Економічна Конференція буде демонстративним виявом готовости робітництва боротися проти теперішнього різнобічного наступу капіталістичної класи. Вона кине визов робітничої класи в засідання імперіялістичних визискувачів імперіальної конференції й голосно заманіфестує кличами й постановами трудящих поставити опір плямам імперіальної конференції, якими імперіальна конференція хоче ще збільшити ітаки на трудящій масі й підготувити війну.

Конгрес Воркерс Юніті Ліг використає науку масового прояву невдоволення.

Він конкретно опрацює плян кампанії, яка дасть провід в боротьбі, що її вирішено буде на Робітничій Економічній Конференції по трейд-юнітному економічному фронті. Він підхопить клич конференції, виробить практичну лінію діяльності за їх здійснення й сконсолідує та об'єднає сили провуду, що поведе боротьбу під цими кличами по цілій країні.

Воркерс Юніті Ліг зближається до свого першого конгресу з добре виробленою репутацією бойового чемпіона за робітничі інтереси. Вона завойовала свої впливи. В окруженні зрадництва бюрократії реформістичних трейд-юніті, зрадництва, яке допомогло капіталістам знизити канадським робітникам зарплатню до найнижчого степеня, накинута нечуваня злидні й нужду на безробітних — Воркерс Юніті Ліг показала трудящим шлях, успішно керуючи страйковими боями проти знизки зарплатні і створюючи всекареву бойову організацію безробітних, яка в багатьох місцевостях виборола значну допомогу для безробітних.

Контраст між лінією Воркерс Юніті Ліг і лінією реформістичних фейкерів виявився ясно минулого тижня. Тепер Воркерс Юніті Ліг керує одночасно трома страйками: в Алберті, Вінніпегу й північній Онтеріо — проти знизки зарплатні й за право організуватися. Одночасно в залізничодорожних Енгос шляхах в Монтреалі далі викладають робітників з роботи — це після масового викидання й знизження зарплатні залізничодорожникам за допомогою трейд-юнітних зрадників. В Новій Скосшій май-нерам також знизено зарплатню платню в наслідок того, що машина Юнайтед Майн Воркерс оф Америка звела робітників до прийаття тієї знизки.

Бойова політика Воркерс Юніті Ліг є єдинока надія канадських трудящих мас, що стоять перед обличчям сконечного наступу на їхній життєвий рівень, який десятиліттями ссячам знизжено до страшною нужди й злиднів між величезним багатством, яке робітники створили. Конгрес Воркерс Юніті Ліг ще далі загострить й викликує цю лінію й загартує Воркерс Юніті Ліг в ще міцнішу зброю боротьби за канадські трудящі маси.

Вперед, до Конгресу Воркерс Юніті Ліг!
 Приспінити підготовку до Робітничої Економічної Конференції.

"Воркер".

КОРОТКА ПАМ'ЯТЬ РЕДАКТОРА "УГ"

Читачі пригадують собі, що це не так дуже давно "Укр. Голос" розпівся дуже, що більшовики кольтонізують Україну євреями. Ця єврейська кольтонізація України мала бути така велика, що єврей мав вису-нути всю українську селянську людиність з землі й забрати її в Україну Палестину, писав "Укр. Голос". Читачі це його невислені читачі й може деякі вірили цьому, якщо не читали ніякої другої газети, що інакше про це писала, інакше це висвітлювала.

Але ось минув деякий час і редактор "Укр. Голосу" забув, що він писав, та й тому помістив він в 24 числі з 15 червня на 12 сторони, статтю якогось Ж. П. під заголовком "Як живуть жиди в Радянському Союзі", а в цій статті, прямо пишуть хочеться, написав такі дослітно так:

"Загально відомі є обстанви, в яких живуть жиди в царській Росії; обмеження в справах поселювання, павчання та інших професій. Всі ці стани свідомі погроми, що поширювалися пещищу депресії між жидами та чисельно їх по-

стійно нищили. Погроми ці були дуже часто організовані та оплачувані урядовими чиновниками. В радянських політичних архівах знаходиться документ, в якому зазначено, що в 1920 році в Україні було вбито 5,000 робітників влаштування погрому.

"В наслідок професійного "чумерує клявзеу" який замикав жидам дорогу до урядових рілі та вільних занять, майже весь жидівський загал ханався дрібною торгова.

"З приходом до влади більшовиків поведено ударну кампанію між іншим і на жидівських купців і крамарів. Ця ударна кампанія прибрала на силу після того Пену й довела до злиднів вже в 1927 році в 1929-1930 тільки 27,000.

"Водночас зростало число жидівських робітників. І так: в 1925 році було їх 463,000; в 1926-1927 було їх 181,000; в 1927-1928 було їх 247,000 а в 1928-1929 було 286,000 та в 1930 році 334,700".

Ось так наводить "Укр. Голос". Але що це все означає? Означає це все, що жиди в Укр.

Голос бе тепер себе неміло-серно по лиці та сам дає дока-зів, як він завжди брехав про справу євреїв в Радянським Союзі. З брехонь "Укр. Голосу" входило для його читачів, не-мов би то в Рад. Союзі євреї були всім іншим, тільки не робітниками. "Москва й жиди" не сходять ще й сьогодні з ке-ломнів "Укр. Голосу". Він ще сьогодні говорить, що не рой-бітників, не селяни, але "жиди з Москви" правлять країною.

Повищу статтю про це, як радянська влада використала євреїв посередників, євреїв паразитів всяких дрібних чи середних торговців, крамарів, тощо — редактор "Укр. Голосу" помістив нехотячи. Він не застано-вився над цим, що коли думаю-ча людина що статтю прочитає, так нагадає собі ці брехні про "жидівську Москву" "Укр. Голосу" і осудить його по заслу-зі. Адже з цюю статті кожний бачить, що як малі чисті євреї з паразитної класи, а зростає число євреїв робітників чи державних службовців, так це значить, що не "жиди з Мос-кви" володіють в Радянським Союзі, як це писав й на часом в горячій паше редактор "Укр. Голосу", але володіє народ праці під проводом своєї полі-тичної партії, партії комуністів більшовиків, і перетворює всп-кий паразитний елемент — єврейський він чи російський, чи український — на працююче населення. Іншими словами, що радянська робітничо-селянська влада застосовує в себе прин-цип: хто не робить, хай не їсть!

НОВІ ПОДАТКИ В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, Німеччина, 15 червня. — Президент Гінденбург підписав декрет, який накла-дає великі нові податки на працюючі маси. Кожний, хто працює, мусить платити на всім податок — навіть на солі.

Декрет є виданий новим канцлером Францом фон Папен. Він зменшує значно допомогу безробітним та пенсії воєнним калікам-ветеранам.

День перед цим фон Папен признав фашистську 400-тисяч-ну армію урядово, як законну організацію, що підлягає міні-стерству внутрішніх справ. Провідник цієї фашистської армії Штраєсер сказав в Берліні 14-го червня, що фашисти не хотять війни, але її не уофнуть перед нею, якщо буде треба.

Цей висказ Штраєсера є на адресу Франції та Польщі. Обі вони забрали німецьке терито-рії й переслідують німецьке на-селення. Головно німецькі мен-шости в Польщі, разом з інші-ми національними меншостями, зазнають поганого трактуван-ня.

Висказ Штраєсера був пер-шим публічним висказ через радіо дозволений урядом фа-шистам. Попередній уряд Брін-га не дозволяв фашистам говори-ти через радіо.

Це вказує, що в Німеччині наступають поважні зміни в полі-тиці й що можуть наступити й поважні події. Франція буде мусіла піти на великі уступки німецьким фашистам, якщо не-че познєкати їх на свою сторону проти Рад. Союзу.

ЕКСПЛІОЗА В МОНТРЕАЛІ.

В Монтреалі сталася в п'ятни-цю 17 червня велика експлю-зія корабля, який знаходився в наплаві в доках. Мабуть че-рез іскру при роботі коло на-плавні корабля запалалася га-золина й спричинила страшен-ний вибух. Не тільки кора-бель, але док, в якому він знахо-дився, та 24 людей пішли на дно води в пристані, а 47 ро-бітників є ранені.

ЗЕМЛЕТРУС В МЕКСИКО.

Останніми днями минулого тижня в кількох частях респу-блики Мексико, що є в цен-тральній Америці, наступили землетруси. Є жертви в людях та значні матеріальні шкоди.

ОБІЗДКА РОБІТНИЧО - ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАТОРІВ В АЛБЕРТІ

До всіх фармерів північної Альберти!

Поглиблюючи економічна криза в Канаді приносить нам з кожним днем нові злидні, нові питання, над якими треба застановитися і широко їх обговорити. Не тільки обговорити, бо саме обговорення цих питань не принесе нам великої користі, але шукати способу, як вирватися з цих злиднів, як попрацювати теперішнє своє критичне положення.

Свого життя ми ніколи не поліпшимо, як будемо паритися на злидні, як будемо говорити, що хай хтось за нас бореться, а ми вже прийдемо на готове. Таке говорення є неправильне, бо за наші інтереси, за право на життя мусимо ми самі боротися. Капіталісти за нас борються не будучи, вони борються проти нас, вони борються за те, щоб нас визискати, щоб з нашої мозольної праці збити собі мільйонові багатства, щоб ми ніколи не були вільними людьми, тільки їх невільниками.

За інтереси незможних фармерів боряться тільки дійсні робітничо-фармерські організації. Провідників робітничо-фармерського руху арештується, одних з них канадська буржуазія кидает в тюрми, інших депортує без ніякого суду. Ці провідники небезпечні для класу паразитів, бо вони боряться за класу працюючих і визнають всіх робітників і незможних фармерів організуватися та відбивати всякий наступ капіталістичної класу на рівень життя трудящих, на свободу слова, преси, організації і робітничо-фармерських зібрань.

Незможні фармери, яких нищить економічна криза кинула в безодню нечужаних злиднів, що так ясно відбиваються в їх низькій рівені життя та в чисельних банкрутствах по доголітній мозольній праці на фармах, мусять зрозуміти причини цієї кризи, мусять їх вивчати, мусять проти неї боритися. А боритися проти цієї кризи можна тільки дорогою своїх класових організацій.

Провком ТУРФДім в Едмонтоні в порозумінні з Дистриктовим Комітетом Ліги Фармерської Єдності та Провінційальною Керуючою Радою Тодовирназу вирішив вислати на обіздку в північній Альберті двох організаторів: товаришів — А. Войтишина і В. Доскоку. Ці організатори скажуть вам, чому економічна криза з кожним днем загострюється, в якій спосіб капіталісти звальюють весь тягар її на плечі робітників і незможних фармерів, що треба робити, щоб відбити атаки буржуазії і на так низький рівень життя робітників і незможних фармерів.

Незможні фармери мусять боронити себе перед викиданням з фармів за моргеджеві довги і залегли податки. Не їх це вина, що вони не можуть зараз платити капіталістам процентів, що вони не можуть встарати грошей на податки. Немає таких фармерів, які хочуть втратити фарм за податок, а коли їх тратять, то тільки тому, що немає де взяти грошей на заплачення податків. Бо і як можна заплатити податок, коли фармерам платять зараз від 3 до 5 центів за дозну яєць, від 8 до 10 центів за фунт масла?

Щоб можна більше довідатися про всі ці справи, старайтесь прийти чисельно на мітинги робітничо-фармерських організаторів. Понинше подається цілий ряд таких мітингів. Приходьте на них масово, кличте своїх сусідів і знайомих, беріть з собою свою молодь і жінки.

Всі відділи наших масових організацій повинні проголосити ці мітинги в себе на місцях якнайширше, повинні дати цим організаторам всяку можливу матеріальну й моральну піддержку. Зробіть ці мітинги дійсно масовими.

Тов. А. Войтишин відвідає наступні місцевості: БУЧАЧ, в п'ятницю і суботу, 24 і 25 червня в год. 8 вечером. ЛЕНЮК, в неділю, 26 червня в год. 2 пополудні і в понеділок, 27 червня в год. 8 вечером.

МУСІДОР, у вівторок і середу, 28 і 29 червня в год. 8 вечером. ТУ ГИЛС, в четвер і п'ятницю, 30 червня й 1 липня в год. 8 вечером.

БРУСО, в суботу 2 липня в год. 8 вечером і в неділю, 3 липня в год. 2 пополудні. ІСПАС, в понеділок і вівторок, 4 і 5 липня в год. 8 вечером. ШЕПІНЦ, в середу і четвер, 6 і 7 липня в год. 8 вечером. ГЕЙРІ ГИЛ, в суботу, 9 липня в год. 8 вечером і в неділю, 10 липня в год. 2 пополудні.

ВИЛИНГДОН, в понеділок і вівторок, 11 і 12 липня в год. 8 вечером. КЕДРОН (КАГВІН), в п'ятницю і суботу, 15 і 16 липня в год. 8 вечером.

ДЕЗЕРЛЕ, в середу і четвер, 13 і 14 липня в год. 8 вечером, год. 8 вечером. ПІКАН-ГАЙВЕЙ, в неділю 17 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 18 липня в год. 8 вечером.

ОПАЛ, в п'ятницю і суботу, 22 і 23 липня в год. 8 веч. ВОХ, в неділю, 24 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 25 липня в год. 8 вечером.

НОРТБЕНК, у вівторок і середу, 26 і 27 липня в год. 8 веч. ПІКАН, в неділю, 24 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 25 липня в год. 8 вечером.

НОРТБЕНК, у вівторок і середу, 26 і 27 липня в год. 8 веч. РЕДВЕЙ, в четвер, 28 липня в год. 8 веч. ВІЗЕЛ КРІК, в п'ятницю і суботу, 29 і 30 липня в год. 8 веч. ДАРЛІНГ, в неділю, 31 липня в год. 2 пополудні.

ТОРГИЛД, у вівторок і середу, 1 і 2 серпня в год. 8 веч. ЕГРЕМОНТ, в четвер і п'ятницю, 3 і 4 серпня в год. 8 веч.

Тов. В. Доскоку відвідає наступні місцевості: СТ. ПОЛ, в неділю, 26 червня в год. 2 пополудні й в понеділок, 27 червня в год. 8 вечером.

ФЛЕТ ЛЕНК, у вівторок і середу, 28 і 29 червня в год. 8 вечером. ГЛЕНДОН, в четвер і п'ятницю, 30 червня й 1 липня в год. 8 вечером.

СПІДЕН, в суботу, 2 липня в год. 8 вечером і в неділю, 3 липня в год. 2 пополудні. ВІДНА, в понеділок, 4 липня в год. 8 вечером.

СТРИЙ, у вівторок, 5 липня в год. 8 вечером. ДАВІННІ, в середу і четвер, 6 і 7 липня в год. 8 вечером. ДІКІ БУШ, в п'ятницю і суботу, 8 і 9 липня в год. 8 вечером.

БЛІС, в неділю, 10 липня, в год. 2 пополудні й в понеділок, 11 липня в год. 8 вечером.

ЕДВАНД, у вівторок, 12 липня в год. 8 вечером. ПОРТ КОЦМАН, в середу і четвер, 13 і 14 липня в год. 8 вечером.

ВІДНА, в неділю, 15 липня в год. 8 вечером. ПОРТ СМОКІ ЛЕЙК, в середу і четвер, 16 липня в год. 8 вечером.

і в неділю, 17 липня в год. 2 пополудні. ВЕСТ СМОКІ ЛЕЙК, в понеділок і вівторок, 18 і 19 липня в год. 8 вечером.

СМОКІ ЛЕЙК, в середу і четвер, 20 і 21 липня в год. 8 веч. САВТ СМОКІ ЛЕЙК, в п'ятницю і суботу, 22 і 23 липня в год. 8 вечером.

ПАКАН, в неділю, 24 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 25 липня в год. 8 вечером.

НОРТБЕНК, у вівторок і середу, 26 і 27 липня в год. 8 веч. РЕДВЕЙ, в четвер, 28 липня в год. 8 веч.

ВІЗЕЛ КРІК, в п'ятницю і суботу, 29 і 30 липня в год. 8 веч. ДАРЛІНГ, в неділю, 31 липня в год. 2 пополудні.

ТОРГИЛД, у вівторок і середу, 1 і 2 серпня в год. 8 веч. ЕГРЕМОНТ, в четвер і п'ятницю, 3 і 4 серпня в год. 8 веч.

Провком ТУРФДім в Альберті, Дистриктовий Комітет Ліги Фарм. Єдності, Провінційальна Керуюча Рада Тодовирназу.

ПЕРШІ ОКРУЖНІ НАРАДИ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ ОКРУГІ ВОХ

— відбудуться —

В ДНЯХ 24 І 25 ЛИПНЯ 1932 РОКУ В УКРАЇНСЬКИМ ФАРМЕРСЬКИМ ДОМІ У ВОХАЛТА.

Початок нарад в неділю, 24 липня в год. 10-ій рано. На програмі нарад є багато важних справ, що вляжуться з організаційно-освітню працею цілої нашої округи. Щоби краще поєднати організаційно-освітню працю по всіх відділах ТУРФДім, ІКС, СМ та братніх організацій РЗТ, ЛФЕ й Тодовирназу та поширити наші організації в тих місцевостях, де ще немає відділів наших організацій, ми, за ухвалою Провінційального З'їзду в Едмонтоні й за одобренням ЦВК ТУРФДім скликаємо ці наради. Слідуючі місцевості належать до округи Вох. Опал, Торгілд, Ньюбрук, Нестов, Роместер й Атабаска.

Відділи ТУРФДім й братніх організацій, як Ліга Фарм. Єдності, РЗТ та інших фармерських товариств і симпатичні фармерського руху повинні обов'язково вислати своїх представників на ці наради. На нарадах буде представник від Провкому з Едмонтону. В часі нарад будуть викладені доклади по організаційній, освітній, шкільній та культурно-містечким питаннях. Підчас нарад відбудуться наступні підприємства: В неділю, 24 липня в год. 8 вечером відбудеться КОНЦЕРТ. Товариші фармери й фермерки! Теперішня криза заставляє нас всіх об'єднати наші сили проти капіталістичного визиску і поневолення. Отож висилайте своїх делегатів та самі приїжджайте масово. Гостей радо вітаємо.

Комітет Окружних Нарад.

ЩЕ ДЕЩО ЦІКАВОГО ПРО "ВИМОГИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЧЕСТІ"

Жовтоблакитні в Канаді в Західній Україні так захопилися "вимогами національної честі" — шпіонажем за комуністами, послугами канадській й польській буржуазії та поліції, що не має часу оглянутися на власні справи. Наприклад, проферос варшавського університету Мірон Кордуба ("щирий українець") вмістив листа у львівському "Новому Часі" з 14 травня, в якому скаржився, що польські та єврейські студенти приходять на його виклади з історії України, а українські студенти не приходять. М. Кордуба писав:

"Кілька слів про тутешню українську студентську молодь. Польки за часів свого політичного поневолення дуже багато часу й енергії присвячували вивченню своєї рідної історії, знаючи, що вона дає тривалі підвалини для національної самодостоти й характерності. Так само робили чехи. А свого часу у Львові на викладачі Ом. Огоновського і М. Грушевського запінувалися і ходили не тільки ті студенти котрі готовилися на українські історичні фахи: математики, природники, правники, теологи. Як шкідливо в Варшаві вивчали четвертий рік українську історію і мало перерили авторитетом ок. 30 людей — польські шкідливі з українців хохлиха тільки з-ох ФАХОВИХ ІСТОРИКІВ. Всім іншим викладачі української історії зовсім нецікаві і байдужі, хоч незнання рідної історії, як і пераз мав нагоду переконатися, у загально наших студентів просто жахливо.

В другий раз своїх викладачів в прохан професорської Раду Гуманістичного Факультету дозволу викладати в українській мові. Рада зразу згодилася, але коли вивчили, що НА ВІДКЛАД ЗАПИСАЛОСЯ 57 ПОЛІВІК, хоч "УКР. СТУДЕНТСЬКА РАДА" числила тоді до 200 осіб ЧИЛЕНІВ — приїждили мені арешки свого пам'яті і виставили на польські ськи".

За те всі фахові з біа-шности цих студентів погромники та мучилки. Дні того довіки не потрібно шукати українську історію (не говорючи вже про те, як ту історію викладає професор варшавського університету М. Кордуба).

Львівсько-ундівське "Діло" з 15 травня вмістило статтю-нарікання на польську владу за Волині (на Юзефського?) за те, що вона замкнула Луцьку "Просвіту" зі всіма її десятилітніми філіями. "Одинокий закідом для замкнення "Просвіти" — це "Діло" — є те, що останні загальні збори (6 березня) ствердили присутність у складі філій сільробітників". Нарікає "Діло" на владу за те, що якраз "остання рада ("Просвіти") подбала" більше, ніж усі попередні ради", щоб викнути сільробітників з "Просвіти", що "нова енергійна рада делегувала своїх двох членів на лострацію сільських філій" і ці члени протягом трох тижнів "8 філій тимчасово завісили, в тому числі 5 філій у різних волостях, де ради не викликали до себе довіря з огляду на розполітикованість цих сіл".

"Хто знає волинські умовини, — пише "Діло" далі, — той зрозуміє, що нова рада "Просвіти" виявила надзвичайно багато енергії й працездатності, щоб унеможливити якінебудь закиди" уряду, що "Просвіта" не бореться з сільробітниками та взагалі з "небезпечними" для держави елементами. "І власне в цьому моменті "чистка" "Просвіти" її завішують... Як? Коли раніше про поряток пішло не дбав "Просвіта" спокійно жила, а коли вона почала чистку шкідливого елементу, її завішують? Як це розуміти?" — пише "Діло".

Яка та шкідлива невдячна? Припинили українські державоруди, пішли по селах і почали чистку з філій "Просвіти" сільробітників, почали викладати цих селян і... саме в такий час польська шкідлива замкнула "Просвіту" й всі її філії. Як це розуміти?" — пише "Діло". "Національна честь вимагає цього, національна честь вимагає цього, національна честь вимагає цього, національна честь вимагає цього, національна честь вимагає цього."

содату службу. Канадські жовтоблакитники не раз кричали у Вінніпегу до українських робітників не голосувати на робітничого кандидата, бо вони проженуть з роботи, не дадуть роботи, не будуть числитися з нами, українцями й т. ін. Тепер "Укр. Голос" каже, що "національна честь вимагає" голосувати на безхребетника Андрусинишина, а жовтоблакитник Ільчичини каже (від імені консервативної партії), що хто з українців буде голосувати на Андрусинишина, той втрапить роботу, той не дістане роботи, з українцями перестануть числитися і т. ін.

Видно, що "вимоги національної честі" Ільчичини розуміє інакше, а "Укр. Голос" інакше. Політичні побратими "Укр. Голосу" на Волині — Петі Пенні є тої думки, що "Просвіту" треба замкнути, бо у ній запліджується більшовицька

та сепаратистська зараза, а угодливці з "Діла" є тої думки, що "Просвіту" не слід замкнути, але зробити її засобом боротьби проти більшовизму й національного сепаратизму. Здається, йдуть різними шляхами, а до одної й тої самої мети. "Укр. Голос" каже, щоб виступити на Андрусинишину, щоб мати спротив навіть через парламент поборювати більшовизм в Канаді, зокрема українські робітничо-фармерські організації й тим засвідчити перед канадською капіталістичною класою свою вірність, а Ільчичини каже, що українці в Канаді вже так дискредитовані перед капіталістами, що голосування на Андрусинишина тільки поглибить цю дискредитацію. От як йдуть жовтоблакитники двома шляхами до одної мети — після "вимог національної честі".

КРАЇНА ПЕРМАНЕНТНОГО ГОЛОДУ — ЗАКАРПАТСЬКА УКРАЇНА

Еврейські письменники про страшний голод на Закарпатській Україні.

Відомий чеський письменник Іван Ольбрахт, добре обізнаний із тим розпуцилим станом, до якого призвело Закарпатську Україну панування чехословацьких загарбників, виступив в Ужгороді з читанням своєї нової повісті з життя Закарпаття. Ольбрахт скаржився на Закарпатську Україну як "країну перманентного голоду", країну, де трудяща людність зазнає величезного визиску, перебуває в темряві та злиднів.

Англіійській буржуазній журналіст Гамілтон, який так само оце недавно був на Закарпатській Україні, не може затаїти жахливого вражіння від голоду й злиднів, що тут панують. "Я був у голодних місцевостях Китаю й Індії, — пише він. — Я був під час голодової блокади 1918 р. в Німеччині. Але ніколи й ніде я не бачив такого великого голоду, таких злиднів, як на Закарпатській

Пешодавно Закарпатську Україну відвідав німецький письменник Людвіг Ренн. Описуючи становище в цій поневоленій голодній країні, він зазначає, що багато трудящих тут живуть у хлібах, діти зимою ходять босі й голі. Ренн підкреслює, що, захопивши побачити, який же хліб їсть людинність, він мусів обійти багато хлібів...

— "Цим людям треба негайно допомогти, бо вони вже не в силі сами боротися з злиднями-голодом". До того ж мусить сказати, що ніякої допомоги — ні громадської, ні урядової — голодні не дістають."

Ось такі наслідки грабінницького "господарювання" загарбників на Закарпатті. Пограбована, обдєрта й голодна трудяща людність захищена на призволяче. Тільки організації міжнародної рободомоготі єдина врятує на Закарпатській Україні тисячі трудящих від голодної смерті, послаючи сюди хліб та інші харчові продукти.

ЗВІЛЬНИТИ РОЗУМ ВІД ЗАБОБОНІВ

За джерело й причину всіх побубовищ господарських забобонів служить віра в те, що діди наші знали життя краще від нас. Може це було б і правдиво, як би предки наші народилися премудрим старцями і зараз же виїшували з карера матерів зумій розумити школу від церкви й користі млина. Але вони народилися звичайними, як і ми, перекладеними немовлятами, і раніше, ніж навчаться ходити пованали, раніше ніж говорити мукати, далі, поступово з трудностями й боєм, діти наші засвоювали життєвий досвід своїх предків, навимеханично

додавали до нього трохи свого досвіду і заємчували можливітні наших безлічно старовинній саморобної дурщині, поємували життя наперед, штовхали його на багато більше силою розумового й лєча, плечем, а не тільки критично настроєного розуму. Все це — відомо, проте, — це дуже добре засвоєно. Серед батьків — несе ж такі знайти-отен чимало досить сміливих, вони зрідкає віри в нехитість історичного досвіду пращідів й дідів і зробили Жовтневу революцію. Жовтнева революція — це "переворот життя", який можна порівняти з революцією

гічним, з таким, після якого всі маса перодичної землі Союзу Рад стає родючою, тільки тут треба замінити землю — людською, трудовою масою. Ті всі, всі ті 162 мільйони злидниць закидано працювати, щоб повністю і цілком перебудувати стародавні підвалини життя. Праця її буде тим успішніша, що швидше визволиться вона від цвілі, іржі і пороху стародавніх забобонів у побуті й господарстві.

Забобонів все ще багато й вони заважають масі людей розуміти, що все, що вона після Жовтня робить, — вона робить для себе і тільки для себе. Зрозуміти це давно пора. А коли це зрозуміють, це надасть життя ще більше енергії, трохи того ентузіазму і швидше наблизить нас до мети.

Мета проста і ясна: треба, щоб всім трудящим на землі нашої і скрізь у світі жилися однаково добре, легко і світло. Трудящий нарід велика і непереможна людина, коли вона зрозуміє свою незламну силу, годі їй стане ясно, що тільки вона здатна розв'язувати такі завдання, як будівництво Біломорсько-Балтицького каналу, як зрошення Наддніпровських степів, як сполучення каналу Каспійського моря з Чорним, після чого Сибір дістане вихід у Середземне море. Нарід зміниє фізичну географію своєї землі. Цього ще ніхто, ніколи не робив такими розмірами, як це почато в нас.

Ці завдання треба розв'язати, щоб збагатити нашу країну, щоб їх легше було розв'язати, треба потурбуватися збагатити розум, звільнити його від забобонного сміття.

ОКОЛО ТИСЯЧІ ЛЮДЕЙ ГАСИТЬ ПОЖАР ЛІСІВ В КВЕБЕКУ.

В провінції Квебек горять великі простори лісів. Головини управитель лісодепартаменту Кіфер, говорить, що ці вогні є підложеної навмисне несовісними людьми, щоби дістати роботу при гашенні.

Не хотіли дати людям роботи вичищувати ліси та робити проруби, які спалили б вогні, якщо такі przypadково повстали б, так тепер мусять давати їм заняття при гашенні пожеж лісів.

Деякі вогні загрожують селам та містечкам і поодиноким фармерам.

ДВА МАЙНЕРИ ЗАГІНУЛИ ПРИ ПРАЦІ.

КИМБЕРЛІ, Б. К. 10 червня. — В місцевій майні Соллівен загинули вчора при праці майнери Джордж Браун і Джан Диксон, які залишили по собі жінки й діти.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В ПРОВІНЦІІ САСКЕЧЕВАН.

Окружком ТУРФДім у Пеліі, Саск., вирішив вислати на організаційну обіздку т. В. Мальяра. Нище наводимо ряд місцевостей у Саскечевані, котрі відвідає у своїй організаційній обізді тов. В. Мальяр, організатор ТУРФДім. Присможе всіх фармерів і робітників в наведених місцевостях запрошувати на мітинги товаришів Мальяра як найчисленніше.

Мітинги відбудуватимуться в наступному порядку: 23 червня в Лейді Лейк, Саск. 24 червня в Ошєрліл, Саск. 25 червня у Вуд Лайт, Саск. 26—27 червня в Голд Бенк, Саск. 28 черв. в Савт Поркюпайн. 29—30 червня в Ормсайд. 1 липня в Гаск, Саск. 2 липня в Сван Плейн, Саск. 3 липня у Поплар Блоф, Саск. 6 липня у Вакав, Саск. 5 липня в Ст. Джулетт, Саск. 7 липня в Єлов Крік, Саск. 8 липня в Тарнопол, Саск. 10 липня в Бруккобі, Саск. Приходьте на мітинги самі та кличте з собою своїх знайомих. Окружком ТУРФДім у Пеліі, Саск.

КАНДИДАТ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ ВІДХРЕЩУВАВСЯ ВІД ГІПСА Й МЕКДОНАЛДА

Спрингвель, Ман.

У виборчій округі Ст. Кларк було аж чотири буржуазних кандидатів на посади до провінціального парламенту. Всі вони обіщували фермерам рай на землі, як тільки дістануться до парламенту. Здалися до хатах, говорили на мітингах, розсилали листи до всіх виборців, збрехали у фермерів голові, брехали на всі боки.

Невблагим брехуном показався кандидат з незалежної партії праці Том Дон. Він чинив на те, що незможні фермери дядуться зловити на його радикальні фрази і будуть на него голосувати. Між іншим цієї реформіст сказав, що в часі провінціального виборів в Манітобі 1922 р. т. Коліпінк не кандидат в комуністичній партії, а агітував за ним, бо комуністична партія і незалежна партія праці мали тоді спільного кандидата в особі Дона.

Це одна брехня Гіпсового прихильника. Друга брехня була заява Дона, що бучим то комуністи не ставили проти нього кандидата в цих виборах тому, що не хочуть розбивати фермерських голосів і тим самим дати лагоду Донові.

Дон говорив про те, як посол Вудсворт "обороняв" в домініканському парламенті інтереси робітників і фермерів. Про ро-

боту посла Дона знав майже кожний з присутніх фермерів, тому Донові не вдалося зробити в Вудсворта обороня робітничо-фермерських інтересів, бо ми доказали йому, що Вудсворт і ціла незалежна партія праці стоїть вірно на сторожі інтересів капіталістичної класи.

Коли один з присутніх фермерів запитав Дона, що доброго для робітників і незможних британських фермерів зробить уряд МекДоналда, що обіщав себе "робітничим", то Дон заявив, що на таке питання він відповідати не буде, бо "МекДоналд не має нічого з незалежною партією праці в Канаді". На питання іншого фермера, чому посол Гіпс з незалежної партії праці вибрав варіанти на арештування т.т. Навісвіського і Меріота у Вінніпегу та на заїзди на робітничі приміщення Дон руками її погани відхрещувався від Гіпса і сказав, що він з Гіпсом нічого спільного не має.

Таким то способом Дон відірвався від робітників незалежної партії праці, думаючи, що фермери забули вже про їх діла. Однак помилився дуже, бо фермери не забули тпх, які зрадили робітничі інтереси і пішли всесіло на службу до капіталістів.

КОНСЕРВАТИВНІ КАНДИДАТИ ОБІЩУВАЛИ ФАРМЕРАМ ДЕШЕВУ ГОРІВКУ

Ред Дір, Ман.

Коли як коли, але перед виборами фермери мають досить гостей. Правда, що і по виборах є їх не менше, головне ж осяє, але це такі гості, що не осяє, незможні фермерам смукот. Виборчі гості несуть фермерам "веселість, розраду і пораду". Вони потішають фермерів, що криза зникає, податки будуть менші, навіть ціни на лікерах підуть на долину. Тільки жий та в бога смерти прося, а в людей хліба.

Приїхав до нас консервативний кандидат на посаду до провінціального парламенту, по чав ганити уряд Брекена за його невміду господарку, хвалював Бенета поїд небеса, який то він "добрий", видає мільйони доларів на рельєф для робітників і незможних фермерів. Цей консервативний кандидат мав з собою агента, якогось українця чи поляка.

Дуже розізнавався тут пан Бейт (так називався цей консервативний кандидат) над незможними фермерами, що не можуть купити собі доброї горівки, бо Брекен підніс ціну на горівку до вісім доларів за фляшку. Через це фермери мусять робити самогон, а уряд Брекена наслав на них поліцію. Як би так консервативний прийшов до влади в Манітобі, то найліпша горівка продавалася б до двох доларів фляшка. Десь так деякі фермери не мають що їсти, бо що не нажешуть Діво, то зроблять це талоно консервативною горівкою. За таку промову консервативного кандидата деякі тутешні фермери поплескали йому.

Агент консервативного кандидата говорив, що консервативна партія в Манітобі була для українців дуже добра, бо коли тут був консервативний уряд, тоді українці мали

школи. Як би так консервативний уряд був при владі в Манітобі до цього часу, то ми мали б з провінціальному управлінню більше своїх шкіл, як маємо зараз.

На таку промову панського агента обурився декі присутні фермери і відповіли, що ми не хочемо мати в парламенті таких "своєх" послів, які кажуть нас депортувати.

Що уряд Брекена є капіталістичний уряд і що він викладається нашим визискувачам, ми це знаємо. Цього одлаж; не сказав нам консервативний наганич. Він мав іншим сказав, що уряд Брекена зробив те, чим повинен брати шлюб в суді без попа. Через це трапляється багато двоженств, бо немає то кращого шлюбу, як в церкві, де під вітарабанить три рази заповіді, а опісля дасть такий твердий шлюб, що чоловік мусять жити з жінкою.

Після мітингу присутні фермери засипали пана Бейта питаннями, на які годі було дістати відповіді, бо Бейт заявив, що перед цих людей далека дорога і він мусять епістична додома.

Коли присутні фермери питали цього консервативного агента, чим він займається, то він відповів, що він був учителем, опісля організував кооперативу в Арбротт і де, був управителем кооперативу, потім був в Каліфорнії, а зараз став імпортером місцевих товарів. Цей агент називався якось Цвірінський чи Сібірський. Добре було б, як би так фермери, які знають цього тиша, написали про нього де-що більше в "Фармерському Житті", щоб фермери знали, хто то до них приїждив і агітував, щоб голосували на найблагших реакціонерів.

ПІДСУМКИ ПРАЦІ В МІСЯЦІ ТРАВНІ

Вох, Алта.

Мойм бажанням є подати короткий звіт з діяльності нашої відділу ТУРФДім за місяць травень. Я думаю, що кожний відділ ТУРФДім повинен знати місячний звіт з своєї діяльності на сторінках робітничо-фермерської преси, бо тоді ми будемо мати перед своїми очима дійсний стан наших від-

ділів і зможемо осяудити, котркий відділ промисле діяльність, а котркий тягнеться в хвості.

Світкування першого травня вийшло і нас успішно під кожним агітатором. Свято відкрито вітанням "Інтернаціоналу" і було відкрито інші місцеві місти, а в селі відбувся концерт два то-

варніші поєнали обірно значіння цього міжнародного пролетарського свята. Свято закінчено відтінанням "Червоного Прапору".

21 травня місцевий драмгурток відіграв драму "Геріовий вінок". Аматори виявилися з своїх роль досить добре. Після представлення відбулася забава з музикою. Музику грали безплатно тому, що весь дохід з представлення призначено на допомогу робітничо-фермерській пресі. Дохід вийшов \$20.40.

28 травня, в суботу, члени і членкині місцевого відділу Секції Молоді ТУРФДім відіграв коротеньку комедію "Любовні пригоди". По представленні відбулася забава з танцями. Цим разом музику грали безплатно, бо дохід з цього підприємства призначено на пресовий фонд "Бойової Молоді". Чистий дохід вийшов \$14.35.

В неділю, 16 травня, відвідали 16-ті роковини смерті Ів. Франка. В програму свята входили місти і декламації з приводу творів найбільшого українського поета-революціонера. В половині концерту прожили і діяльність І. Франка говорили молода товаришка Е. Гілі і тов. Мпшою.

Опісля голова концерту забрав слово в справі 98 секції карного закону, пояснив її пе-

НЕ МАЛИ ВІДВАГИ СТАВИТИ ПИТАНЬ ПРО ЖИТТЯ В РАДЯНСЬКІМ СОЮЗІ

Бігар, Саск.

Тут є фермери, які приїхали до Канади одні перед війною, інші після війни і деякі з них "знають" багато про положення в Радянському Союзі. Коли говорять про Радянський Союз з таким, який нічого не читає й нічого про тамтешні положення не знає, так не бракує їм "аргументів" щоб доказати, яка то зараз там біда, але коли натраплять на такого, що там був і на свої власні очі все бачив, так тоді "аргументи" цих противників десь губляться й вони мовчать.

Це найкраще виявилось 1 червня, коли в одній з тутешніх шкіл, що лежить 10 миль на північ від Бігар, промовляла т-ка Флоренс Бовс, що була делегаткою до Радянського Союзу з Ліги Фермерської Єдності.

Т-ка Бовс говорила поверх дві години. По скінченню промови зачала, що кому неясно, хай ставлять питання, а вона їм відповідала. І хоч на мітингу було поверх 50 осіб, між якими були й ті, що послугуються брехнями проти Радянського Союзу, то ні один з них не відважився поставити питання. Це свідчить, що вони воюють брехнями проти Радянського Союзу тільки перед тих противників десь губляться й вони мовчать.

Мітинг відбувся досить гарно. Зібрано трах грошей на дальшу подорож т-ки Бовс і прощання з нею т-ка Флоренс Бовс, що була делегаткою до Радянського Союзу з Ліги Фермерської Єдності.

ВІДДІЛ ТУРФДІМ ВЛАШТУВАВ КУРС ДЛЯ СТАРШИХ Й ДІТОЧУ ШКОЛУ

Ліваб, Ман.

Культурно-освітня праця в нашій відділі ТУРФДім відходила до недавня досить слабо. Кілька місяців тому відкрито в нас діточу школу під проводом учительки т-ки Байлюк. Від того часу праця в нашій відділі налагодилася. Т-ка Байлюк працює в селі над дітьми, а в селі сходиться кілька дорослих з спеціальними курсами, щоб поліпшити своє знання.

Старшани нашої учительки члени відділу влаштували 4 червня у Фермерській Домі-прекрасний концерт. Програма концерту була досить довга і добра. Концерт закінчувався до піані почі і всі присутні були з нього вдоволені.

Підчас перерви промовили т.т. Вітконський про питання витупу капіталу на жителях дорослих робітників і незможних фермерів. Тов. промовець виявив присутніх свідчив в рідно робітничо-фермерських організацій, щоб організували спільно боротьбу за краше життя.

Требла задати, що в нашій околиці не бракує осіб, які не мають попитів про комуністичну боротьбу і про значіння робітничо-фермерських органі-

зацію. Ці невідомі тини за-троїли голови самогону і по-водилися коло Фермерського Дому так, як люди, які перебули великої честі. Панний чоловік про честь говорити не може. Таке з нашими авантюристами. Вони насамперед намагалися увійти до селі без тикетів, а коли це їм не вдалося, так вони зібралися надпорі біля вікон і там показували свою "мудрість".

Час вже етати чесними людьми, а не заливати свої миски самогону і справити авантюри та виставити себе на посміховищу. Теперішній час вимагає від нас солідарності в боротьбі з нашими шакастувачами. Я хочу вірити, що ці невідомі одишкі покинуть село до нас та разом з нами будуть працювати на свою власну користь і на користь цілому робітничо-фермерському руху.

ВАЖНА ПРИЧИНА, ЧОМУ ФАРМЕРИ ПОВИННІ НЕГАЙНО ОРГАНІЗУВАТИСЯ

Петрофка, Саск.

Фармери повинні пригадати собі обіцянки прем'єра Бенета з 1930 року, коли то він обіцяв дати нам більшу ціну на нашу фермерські продукти, а тимчасово він урвав вже 15 червня цю 5 центовий бонус, що фермери діставали за бушель пшениці. Впрочім треба згадати, що він дав фермерам 5 центів від бушеля пшениці, а на це місце відібрав собі це в соторо, наложивши більші податки на всі товари, які фермери й робітники вобробують та збільшивши "сейл текс" на 6 ц. на кожному доларові.

Уряд Бенета дає \$1.00 на кожній тоні вугля з Нової Скошії, яке компанія Беско, чи як вона тепер переізалася, висилає до Квебеку або до Онтаріо. Уряд дає 50 центів на кожній тоні вугля, що йде з Британії Коломбії або Алберти до Манітоби, або до Онтаріо. Це є

СІЛОЮ ЗАСТАВЛЯЮТЬ ВІЗНИВ ПРАЦЮВАТИ НА ВАЖНИХ РОБОТАХ. ЗА БУДЬЩО КИДАЮТЬ ЇХ В ПІДЗЕМНІ ЛЬОХИ-ТЕМНИЦІ

Майнер Петро Смари, що відсидів в тюрмі в Ріджайні за участь в страйковій боротьбі в Естевані, оповідає про життя в тюрмі в Ріджайні.

9 червня повернувся з тюрми в Ріджайні майнер, тов. Петро Смари. Він одні з тих майнерів Естевану, що їх судив суд за участь в страйковій боротьбі проти невірних умов праці в майнах.

Тов. Смари зістав заарештований на три місяці важкої тюрми, а його тримали в тюрмі до двох дощів понад визначений речення засуду, бо не врахували йому тих днів тюрми до часу засуду. Тоді він сидів в тюрмі в Естевані.

Тепер повернувся тов. Смари з тюрми і розказує про важкі умовини життя, в якому змушувались в'язні в канадських тюрмах. Він оповідає, що бачив при роботі шидия в інших в'язнях майнерів, що до їх суду вступив в страйковій бой в Естевані. Прінципи травня забрала в тюрму позитивні тт. Скаратта, МекЛіна й Мінстера і відіслали їх до тюрми в Принс Аберт. З ними разом забрала ще одного анти-істського робітника до тюрми в Принс Аберт. Їх перевезли в ту тюрму тому, що вони страйкували проти поганих умов праці, яку кормили їх. Запротестували в той спосіб, що не вийшли на роботу. До того ми говорили, наставили тюрми, що немає роботи в неділю, то в неділю їдуть тюрмени. По жітєві, часі вони пішли до роботи, за вітком тов. МекЛіна, який до останніх днів відкасує працювати. Іх за те й забрало до тюрми в Принс Аберт.

Тов. Смари мусять працювати парівні з другими, хоч до-

пряма допомога власникам майнів. Цим власникам він не урвав й її досі, а фермерам дав на один рік маленький бонус в 5 центів і зараз же урвав в 5 центів і зараз же урвав. Чи знаєте, фермери, чому? Тому, що ми не є як слід організовані в Лігу Фермерської Єдності.

Всі відділи ЛФЄ, де такі є, повинні негайно скликати мітинги й запротестувати проти цього несудного трактування. Треба домагатися привернення бонусу не в п'ять центів а в 25 центів, бо теперішні ринкові ціни на пшеницю ніяк не звертають фермерам коштів продукції.

Де нема ще відділу Ліги Фермерської Єдності, там треба негайно його організувати, а фермери повинні самі й негайно домагатися численими протестами привернути назад бонус.

ТРЕБА ДАТИ ВІДПРАВУ ДОНОЩИКАМ, ЩО ПИШУТЬ В "УКР. ГОЛОСІ"

Ранфурлі, Алта.

Попався мені в руки жовто-блакитний "Український Голос", де я прочитав допис з Флемінгтону, написаний якимсь "льовльним" горожанином про те, "Чому їм помагати?" Мова в дописові йде про безробітних й про незможних фермерів. Дописувач питає уряд, чому він їм помагає, коли вони зачисляють себе до більшовиків.

Коли я цей допис прочитав, так зараз уявив собі велику "розумність" та "здібність" цього горожанина і самого редактора "УГ".

Цим же дописом, що всі "більшовики" не є горожанами Канади і як такі не мають права на ту пуждену допомогу, бо вони є ворогами цієї держави.

Коли безробітні голодні і холодні почують над берегами рік, їздять фрейтами коли незможних фермерів викладається з фармів — так цих жертв панського визиску "грожанини" називає "більшовики" і ставить домагається до уряду, аби їм допомогли і не дали їм тієї жорстокої допомоги, якої вони організованим способом домагаються.

На думку горожанина кошикий робітник і фермер, який є покривджений, визисканий і домагається права на життя, а "більшовик". Не робить різниці, хоч він був би і правовірним католиком.

Для прикладу наведу декілька фактів. Фермер продає свиней за \$22.50. Потім він таку мізерну ціну, він позав нарікати. Тоді купці назвав його "більшовиком". Інший фермер отримав чека на 50 центів за кон сметани. Коли він виявив своє невдоволення, його теж зробили "більшовиком". Третього фермера в елевейторі названо "більшовиком", бо він домагається кращого грейду на пшениці. Таких фактів є сотні.

Коли фермер і робітник тигра каміня, рвав корчі через трицять років, етратив свою енергію, свій молодий вік, то в той час був добрим горожанином, але коли лишився без праці, коли викинули його з фарми, тоді він не потрібний, зайвий. Встиг він домагатися права, на людяне життя для себе, то по словам редактора "УГ" він більшовик, не дати йому допомоги, геть вигнати його з цієї країни.

Далі "грожанини" грає роллю якого донощика та провкатора. Пропонує урядові, щоб той поспісував всіх "більшовиків" і симпатизувати та домагається, аби несли порушених ту справу в парламенті, щоб виставили їх на заслужену депортування.

Ще є заплата за 30 років важкої праці робітників та фермерів? Хто верне їм їхню працю та здоров'я? Великі "грожанини" поламують собі зуби, бо класово свідомі робітники і фермери дадуть їм гідну відправу, коли вони організуються в робітничо-фермерські організації.

Відомий білговардієць Франгулоф, що убив в Парижі французького президента Думера, є признаний лікарним апатокамом, що він є здоровий умов та знає, що він робив і тому його повинні судити як кожного іншого злочинця. Його розправу відложено на лишень а можливість, що відложать її аж на жовтень. Горгулоф зажадав щоби оскарженні проти нього відпустили, бо — його жінка очікує дитини, сказав.

ЗАГИНУЛИ ТРИ МАЙНЕРИ. ГАРЛЕН, Кентокі, 14 червня. У майні в Кенвір загинули при праці три майнери й кілька інших зістали легко ушкоджені.

Мі не хочемо, щоб наша бібліотека пропала так, як пропала децю іншого в нашій т.т. варієтві і не можна зараз знайти ніякого порядку.

Це правда, що в нашій околиці є ширше поле до праці, однак дописувач кишу тільки порожню фразу, бо самий цією працею не цікавиться. Вся його праця заснована на те, щоб зробити роздор між членами товариства, а тоді вони зовсім перестануть працювати. Чи думає дописувач, що тоді буде ліпше? В нас праця провадиться, хоч може не так аж добре, як повинна провадитися. Вона провадилася б ще краше, як би так дописувач дозволив трохи більше старани з своєї сторони, менше критикував, а більше робив.

Ми ще раз викликаємо мітингові члени і тоді побачимо, які будуть успіхи. Там треба домагатися, щоб фонди з 1931 року віддали на пресовий фонд "Фармерського Життя", хай вони не лежать в руках одишкі.

НЕ МАЛИ ВІДВАГИ СТАВИТИ ПИТАНЬ ПРО ЖИТТЯ В РАДЯНСЬКІМ СОЮЗІ

Бігар, Саск.

Тут є фермери, які приїхали до Канади одні перед війною, інші після війни і деякі з них "знають" багато про положення в Радянському Союзі. Коли говорять про Радянський Союз з таким, який нічого не читає й нічого про тамтешні положення не знає, так не бракує їм "аргументів" щоб доказати, яка то зараз там біда, але коли натраплять на такого, що там був і на свої власні очі все бачив, так тоді "аргументи" цих противників десь губляться й вони мовчать.

Це найкраще виявилось 1 червня, коли в одній з тутешніх шкіл, що лежить 10 миль на північ від Бігар, промовляла т-ка Флоренс Бовс, що була делегаткою до Радянського Союзу з Ліги Фермерської Єдності.

Т-ка Бовс говорила поверх дві години. По скінченню промови зачала, що кому неясно, хай ставлять питання, а вона їм відповідала. І хоч на мітингу було поверх 50 осіб, між якими були й ті, що послугуються брехнями проти Радянського Союзу, то ні один з них не відважився поставити питання. Це свідчить, що вони воюють брехнями проти Радянського Союзу тільки перед тих противників десь губляться й вони мовчать.

Мітинг відбувся досить гарно. Зібрано трах грошей на дальшу подорож т-ки Бовс і прощання з нею т-ка Флоренс Бовс, що була делегаткою до Радянського Союзу з Ліги Фермерської Єдності.

Тепер кілька стів товаришської критики. Мушу сказати, що коли наша молодь грала представлення в користь свого журналу, то старші члени не уважали за свій обов'язок прийти на це підприємство і допомогти молоді в її праці. Деякі можуть оправдуватися великими роботами на полі, але таке оправдання не можна прийняти. Нашим обов'язком є ах охочувати молоді до праці на організаційному полі і помагати їй всіми силами. Наше ми вбиваємо в молоді охоту до дальньої праці.

Мойм обов'язком як фармко-ра є писати про наші успіхи й недомагання. Коли я пишу, наприклад, що деякі члени нашої го заряду не приходять на збори, то роблю це для цього, що така байуджність з боку зарядовців відбивається шкідливо на молодих товаришах і товаришках, тому їй треба викорішити завчасу, коли ми бажавмо, щоб наша молодь зайняла колись наші місця в організації і поправила працю додалі.

Фармкор.

